

Drahá T,

potkalo mě velké dobrodružství a musím Ti to vše vypsát. Těsně před prázdninami jsem nějakou náhodou vběhla před kostelem do auta nějakého člověka (v kostele mu říkali famík, ale asi nebyl, protože určitě nebyvá v neděli mezi ostatními), on zabouchl dveře a odvezl mě někam do úplně jiného městečka, našťáší zase ke kostelu. Tam bydlelo dost kostelních myší, ale jinak to bylo nějaké divné.

V neděli pár lidí – méně než těch myší, většina starých babiček a vůbec žádné děti. To se Ti zdá napřed jako výhoda, protože nehrozí, že při běhu s obrázky děti některou myš zašlápnou jako u nás na Dobříši (jinak dospělí u nás dávají pozor a pan jáhen dokonce chodí tak pomalu, že i velmi nepozorná myš stačí uskočit). Jenže brzy zjistíš, že žádné děti znamená žádné drobečky ze sušenek a co má potom kostelní myš jíst, že.. A kromě toho je to bez nich nějaké smutné – myslím hlavně bez dětí, i když bez drobečků taky.. Prý tam myši okusují svíčky! To mi přišlo divné, to u nás nejde, ale tam prý mají ještě nějaké lojové a ty jsou snad jedlé.

Ale to nebylo všechno: Těch pár lidí zpívalo ještě mnohem pomaleji než u nás. Oltář měli plný kraječek, což se mi líbilo, ale proč je nechodí obdivovat víc lidí, to nevím.. Taky kněz tam byl nějak jinak oblečený. A představ si, lezl při kázání někam nahoru, kam myš ani nedohlédne; samozřejmě jsem mu nic nerozuměla, ale ono kázání asi není pro nás myši určeno. - Legrace nebyla ani s kluky ministranty: Měli tam jen jednoho, a představ si, že nosil kolem krku takový červený krejzlík. Mně se to dost líbilo, ale klukům tam asi ne, protože tam žádný jiný nebyl. Kam tam rodiče dávají děti, když jdou do kostela, to ani místní myši nevěděly. Je pravda, v kostele nikdo nepištěl, jenže jsme nemohly ani my myši, aby nás nebylo slyšet. To u nás na Dobříši se hlídat nemusíme, děti nás překřičí, ale tam to bylo zase takové smutné. Prostě to slavení Eucharistie tam bylo nějaké neslavné. Oni tomu taky říkají jinak, něco jako meše svatá. Možná právě proto to neslaví.

Ptala jsem se, kdy tam mají agapé, protože tam se pro nás myši vždycky něco najde, ale nevěděli, co to je. A žádné pastorační centrum tam nemají, ten kněz tam spí prý na nějaké faře (to je prostě starý barák), ale tam nikoho na kafe ani na sušenky a koláčky nezve. Asi mu to nestojí za to, když je jich tam v kostele tak málo.

A tak jsem tam smutně vegetovala skoro celé prázdniny, než jsem zase chytla příležitost k návratu na Dobříš. A celou dobu jsem si říkala: Zlatá Dobříš, spousta lidí, společenství, živo a veselo, prostě zlatý život i pro kostelní myš.

Překvapení čekalo ale i na Dobříši: Je tam najednou nový kněz, moc se o něm neví (prý v Tomáši má být více informací). Doufejme, že věci pro nás myši budou i nadále dobré. To ale znamená, že musí být dobré i pro lidi - kdo by nám jinak nosil drobečky do kostela a nechával kousky dobrého sýra po agapé v Pastoračním centru?

O tom Ti ale napíšu, až budu vidět, jak se to vyvíjí (to se prý teď tak říká i v kostele).

Zdraví Tě

zatím šťastná dobříšská kostelní myš

Šedivka.

Redakční rada Tomáše: P. Krzysztof Drzazga, Michal Klimt, Helena Kylarová, Dr. Josef Musil (šéfredaktor), Dr. Klára Sochorová, Jana Svobodová, Vladimír Šafář, Ing. Bára Šafářová.

Tomáš a Tomík na webu (barevně): <http://www.farnostdobris.cz/>

Tomáš

Číslo 98

Září 2011

OBČASNÍK DOBŘÍŠSKÉ FARNOSTI

ROZHOVOR S OTCEM KRZYSZTOFEM

Otče Krzysztofe, přivítali jsme Vás na Dobříši a rádi bychom o vás věděli více. Co byste chtěl o sobě říci?

Pocházím z města Pulavy. To město už znáte, protože P. Stanislaw pochází z toho města. Já jsem za ním jezdil ještě jako bohoslovec, to byl na Stodůlkách.

Pulavy je město v diecézi Lublin. Kněžské svěcení jsem měl v roce 2000. V Polsku jsem působil 4 roky, v Čechách už 7 let. První farnost v Čechách byl Beroun, k tomu patřily tady přes kopec Osov, Hostomice, Všeradice a Neumětely. Tam jsem byl 2 roky, potom 5 let v Týnci nad Sázavou, to je vikariát Benešov.

Takže zkušenosti z kněžské služby už máte bohaté. Víím, že je to komplexní práce, ale přece jenom: co z toho všeho, co k ní patří, děláte nejraději?

Kněz dělá všechno. Z pastorace jsem často navštěvoval nemocné. Na téma „Morální a spasitelný význam utrpení podle Jana Pavla II.“, které se týká péče o nemocné, jsem v r. 2000 dokončil magisterskou práci a už jako bohoslovec jsem rád chodil za nemocnými do nemocnic. Tady vidím, že to je také rozjeté... A jinak samozřejmě pastorace dětí, mládeže, rodin..

Péče o nemocné je na Dobříši opravdu potřeba hodně – máme tady Domov seniorů a LDN – takže kromě faráře bylo do této práce zapojeno několik dalších lidí.

To už vím a oceňuji i další práci pastoračních asistentek. V Týnci nebyla žádná léčebna ani domov seniorů, takže jsem chodil za nemocnými jen domů a do rodin. Ale domov důchodců je nedaleko Týnce v Pyšelích, kde jsme s pomocí jedné obyvatelky zavedli týdenní bohoslužby. Na Dobříši je krásně vybudovaný domov, s kaplí.

Jste na Dobříši necelé dva měsíce, to je asi příliš brzy na celkový dojem, ale zeptám se jinak: co Vás na Dobříši nejvíc překvapilo?

Zatím se dívám na všechno a sleduji. Něco jsem o této farnosti věděl, četl jsem na webových stránkách o Centru. Překvapil mě tady velký počet lidí v kostele a

hodně dětí. Velký dojem byl pro mne i návštěva skautského tábora; už jako bohoslovec jsem také jezdil na skautské tábory. A minulou neděli jsme u kapličky sv. Anny žehnali auta, kola a taky dětské kočárky, protože byl svátek sv. Kryštofa – patrona řidičů.

Co byste tady chtěl nejvíc dělat, zavést, přinést nového? Nic není dokonalé a my, když jsme v naší skutečnosti stále, už nevidíme mezery a chyby, které nově přichozí zpozoruje. To je jeden z možných přínosů, ten nový pohled trochu zvenku.

Zatím se dívám a vidím, že když jsou věci dobré, nebudu je měnit, spíše „vejdu v to“. Zatím přijímám to, co je, ptám se, jak je to zavedené. Že farnost žije je vidět z počtu lidí a hlavně dětí.

Takže nevdává vám ten šum v neděli v kostele?

No šum... to jsou děti. A rodiče mají svůj rozum, vědí, kolik mohou dovolit.

Jaké téma byste Vy sám chtěl v tomto rozhovoru otevřít? Případně na co se těšíte nebo čeho se bojíte?

Zatím vlastně se dívám, vstupuji do této farnosti. Všechno je nové, nevím, čeho se bát. Vidím tady velkou pomoc, i od pastoračních asistentů a vidím otevřenost vůči novému faráři.

Nevím, jestli ta formulace o pomoci přesně vystihuje, jak to my na Dobříši už léta prožíváme. Tady se to nechápe tak, že život společenství je akce kněze, ve které my mu pomáháme. Mz to chápeme tak, že to je život společenství, kde se řada lidí snaží realizovat a dělá to pro to společenství, nikoliv jen pro faráře. Jeho funkce je ovšem nezastupitelná, ale důležitý je každý člen společenství. Kdyby tady ti lidé nebyli, neměla by žádná práce smysl.

Mínil jsem to tak, že jsem na začátku cesty, ptám se a když mi někdo něco řekne, je to pomoc pro mne na této cestě.

Myslím, že takovou pomoc Vám tady nabízíme všichni. A přeju Vám do takové spolupráce, aby Vás těšila a aby byla požehnaná.

S P. Drzazgou rozmlouval Josef Musil

PODĚKOVÁNÍ A PŘIVÍTÁNÍ

Ráda bych na základě přání členů Pastorační rady jejím jménem moc poděkovala P. Michalu Němečkovi za jeho velké nasazení a úspěšné působení v naší farnosti, za jeho snahu a dar pěstovat dobré vztahy s Pastorační radou, s malými společenstvími, se všemi, se kterými se stýkal. Jistě budeme všichni moc rádi vzpomínat na to, jak se věnoval katechezi našich dětí i nás dospělých, jak nás citlivě, pravdivě a zúčastněně provázel na naší duchovní cestě. Nápadité trefné homilie pro děti i do hloubky jdoucí srozumitelná kázání pro dospělé byla pro nás mimořádně obohacující. Svůj dobrý vztah k lidem prokazoval i svým fotografickým okem, které dokázalo na fotografii zachytit nejen vnější, ale i vnitřní obraz člověka. Jsme mu vděční také za to, že dokázal navázat na svého předchůdce P. Stanislava

Dobříšské záření 2011 - průvodce programem

Více než jedno desetiletí předkládá katolická a evangelická farnost v Dobříši široké veřejnosti pestrou programovou nabídku křesťanské kultury v rámci charitativního festivalu známého pod názvem "Dobříšské záření". Jde o to, aby vedle tradičních kulturních žánrů, které jsou k dispozici ve městě během roku, nechyběla ani ta poněkud netradiční setkání s duchovní hudbou nejen v klasické, ale i v moderní formě, se zajímavým divadlem, či program pro děti.

Letos nabízíme takový minifestival, ale jistě si všichni to své vybereme. Zahájíme programem pro děti, ale pozor, hlavně čtenáři Tomáše, to co na plakátech nenajdete je již tradiční Společenský večer v Pastoračním centru sv. Tomáše v pátek 9.9. v..., kam jsme všichni katolíci a evangelíci srdečně zváni. Dále pak pokračujeme již zmíněnou „Nedělí nejen pro děti“ 11.9. od 15:00h na zahradě evangelické fary, kde bude pestrý program, pohádka od herců nám již známého divadla Studna, hry a soutěže. V pátek 16.9. ve 20h se uskuteční v zrcadlovém sále zámku v Dobříši koncert Spirituál kvintetu, který nikdy svým repertoárem nezklame. Vstupné zde bude 200 Kč pro dospělé, děti a studenti zaplatí 100 Kč. Předprodej vstupenek bude v informačním středisku v Dobříši.

V pátek 23.9. ve 20:00 h v evangelickém kostele nabízí DZ koncert folkové skupiny PRANIC a festival bude zakončen koncertem komorní hudby v katolickém kostele: Lukáš Vendl a spol. v neděli 25.9. v 16:00 h.

Letošní festival DZ pořádají Římskokatolická farnost Dobříš a Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Dobříši za podpory města Dobříš, Ministerstva kultury ČR a Ing. Colloredo-Mansfelda.

Výtěžek festivalu bude věnován tábornickému oddílu Zlatý list v Dobříši, který letos oslaví 20 let svého trvání.

Těšíme se na vaši účast.

Jana Svobodová

Pomozme Somálsku a Etiopii

Charita ČR vyhlašuje sbírku na pomoc Somálsku a Etiopii, které se ocitly na pokraji hladomoru. Komu není osud lidí v těchto zemích lhostejný a má potřebu pomoci, může tak učinit prostřednictvím sbírkového účtu Charity ČR:

**55660022/0800, u České spořitelny, a.s.,
variabilní symboly - Etiopie: 146 a Somálsko: 103.**

Ze svého krizového fondu uvolnila Charita ČR na pomoc částku 5000 eur (přibližně 120 000 Kč). Krizový fond je tvořen z výnosu Tříkrálové sbírky.

Jana Svobodová

PRAVIDELNÉ AKCE V PASTORAČNÍM CENTRU sv.TOMÁŠE V DOBŘÍŠI

Pravidelný program v PCSvT bude postupně zahajován kolem poloviny září. Termíny pravidelných setkání (Klubíčka pro děti, setkání manželů, ŽEMA, duchovní večer mužů apod.) budou zveřejněny během září na nástěnkách a na webových stránkách farnosti.

Nabízíme pronájem společenského sálu na rodinné oslavy. Bližší informace v kanceláři PCSvT nebo na tel. 318 521 677 .

Co se děje jinde

Římská církev je katolická, tedy celosvětová. Takže je dobré se občas zajímat o to, co se děje jinde. Zkusíme v každém čísle Tomáše upozornit alespoň na jednu takovou významnou a zajímavou událost a na její souvislosti, i když výběr bude jistě subjektivní.

Dnes tedy dvě zprávy z Německa: V uplynulém roce v Německu církev opustilo přes 181 000 lidí – nejvíce za posledních 20 let. Počet křtů zůstává více méně stabilní – vloni jich bylo 170 339. Návštěvnost bohoslužeb se snížila o necelého půl procenta (z 13% roku 2009 na 12,6% loni).

Zpráva druhá: V Německu se zdárně rozjelo internetové hodnocení kněží a pastorů. Na stránce nazvané Hirtenbarometer (Pastýřův barometr) mohou lidé duchovním udělovat jeden až šest bodů v pěti kategoriích: vedení bohoslužeb, důvěryhodnost, schopnost jít s dobou (Am Puls der Zeit), práce s mládeží a práce se seniory. Myslím, že poučný je přinejmenším výběr kritérií: jsou stručná, jednoznačná a zahrnují to, co lidé – přinejmenším v Německu – od kněze očekávají. Že tomu tak je, dokazuje zájem lidí: Hirtenbarometer byl spuštěn v dubnu a od té doby už bylo napsáno kolem 33 000 hodnocení.

Ta druhá událost samozřejmě není příčinou té první. Je ovšem zřejmé, že asi nepracují všichni duchovní nejlépe. "Pastorační práce by měla být kvalitativně hodnotitelná," říká Andreas Hahn, jeden ze zakladatelů stránek. Mnoho kněží podle něj vykonává svou službu velmi dobře, ale širší veřejnost se o tom často nedozví.

A na závěr: Velmi podobným způsobem jsou u nás na internetu hodnoceni od studentů vysokoškolských pedagogové, samozřejmě včetně profesorů. A není známo, že by to někde způsobilo nějaké vážné škody a že by utrpěla autorita. Samozřejmě to bereme přiměřeně vážně a přiměřeně nevázně – jako každé lidské hodnocení. Ale chápeme, že studenti mají právo hodnotit to, co je stojí peníze, čas a energii. Alternativní přístup by byl, že kvalita práce jejich pedagoga (event. kněze) je nemá co zajímat. Pak se ovšem nedivme, když je nezajímá ani obsah té práce.

-jm-

v budování a udržování dobrých vztahů s představiteli města, okolních obcí a dobříšských i venkovských institucí, se sborem Českobratrské církve evangelické, se sympatizanty farnosti, s lidmi, kteří se sami k církvi nepočítají. Přes své pastorační nasazení dokázal P. Michal věnovat - nikoli marně - mnoho času a energie opravám kostelů a připravám na budoucí úpravu interiéru kostela Nejsvětější Trojice v Dobříši. Je toho hodně, za co jsme P. Michalu Němečkovi vděční. Moc mu děkujeme a přejeme, aby se mu v novém místě vedlo dobře.

Zároveň Pastorační rada upřímně vítá P. Krzysztofa Drzazgu. Přejeme mu dobrý start a zabydlení se u nás, aby se brzy cítil jako doma. Chceme mu být dobrým partnerem a pomocníkem. Jako při každé takové změně bude jistě třeba trpělivosti, vytrvalosti, taktosti a odvahy z obou stran, aby došlo ke sladění a abychom mohli v důvěře pokračovat ve společném díle. Věříme, že nejen my, ale všichni farníci ho mezi sebe vítají a přejí mu, aby mezi námi našel přátele, kteří ho budou podporovat.

Prosíme Pána, aby P. Michalovi, P. Krzysztofovi a nám všem ukazoval cestu a zehnal nám.

Za Pastorační radu Martina Svárovská

Darování krve

Krev je životodárná tekutina, když nám koluje v žilách. Tedy nejen tam. Běda, když kolovat přestane, když jí mnoho ztratíme nebo když se „pokazí“ nějakou nemocí. Nejhorší je, když ta změna je rychlá. Tak to bylo minulé jaro u Markéty Svobodové, když přicházel na svět Dominik. Rozkmitalo se dění hned na několika nemocničních odděleních, život visel na vlásku. Drama mělo dobrý konec, maminka i krásný kluk jsou mezi námi. V příbramské nemocnici si vedli dobře, stálo to hodně umu, úsilí, drahých léků. A hodně litrů krve.

A tak nás napadlo, že přece teď už můžeme udělat i něco jiného, než se za všechny aktéry intenzivně modlit. To jsme tehdy dělali. Dnes můžeme nabídnout kus svého těla, svou krev. Už ne Markétě, ale třeba jinému člověku v nouzi. Je to dobře zařízeno, že to jde. Jen se odhodlat, přihlásit, dodržet pokyny a dojet na transfúzku do Příbrami. Riziko pro dárce naprosto minimální, pro příjemce větší, ale nevelké, už se to umí. Člověka tam přešetří, pustí mu žilou skoro půl litru krve, dají potvrzení a svačinku. Ani neomdlí, když se předtím pořádně napije. A ještě ten den může pak doma odpočívat. Není to super ?

To už není teologie. Ostatně nebyla ani tehdy, když tekla Krev před mnoha lety za nás, pro nás. To taky byla praxe. A Ten, komu tehdy pustili pořádně žilou, jí dává pořád. Nám, za nás.

Tak proč nějakou nedat dál?

Všechny zdraví a přihlášky přijímá pomocník příbramských upírů

MUDr. Martina Svárovská
(737 008 378)

Adoptivní syn našich seniorek

Rohit Raj Naveen prosperuje. Před 4 roky jsme s ním v č. 71 Tomáše seznámovali.

Dnes je to mladý muž postupující do 8. třídy High School, takže se bude rozhodovat, co dál. Chtěl by studovat medicínu. Vždy velmi mile děkuje za každoroční sponzorský dar (5 000 Kč) a nikdy nezapomene ani na novoroční blahopřání.

A tak díky štědrým seniorkám roste k radosti a užitku Bohu i lidem.

-jm-

Pravidelné bohoslužby a pastorační

(v Dobříši vše v kostele, není-li uvedeno jinak)

Neděle

7:30 Eucharistie v Rosovicích
9:00 Eucharistie v Dobříši
10:45 Eucharistie ve Svatém Poli
12:00 Eucharistie ve Dlouhé Lhotě

Úterý

15:00 Eucharistie v LDN Dobříš a možnost svátosti smíření – 1. úterý v měsíci, jinak tamtéž bohoslužba slova

Středa

18:00 Eucharistie v Dobříši

Čtvrtek

8:30 Eucharistie v Domově seniorů v Dobříši

Pátek

16:00–17:30 Příležitost ke svátosti smíření a k duchovnímu rozhovoru v PCSVT
17:30 Adorace Eucharistie v Dobříši
18:00 Eucharistie v Dobříši

Sledujte aktuální speciální události a změny v Kalendáři akcí

KALENDÁŘ AKCÍ ZÁŘÍ - ŘÍJEN 2011

1.9.	Čt	18:00	DOBŘÍŠ	– Eucharistie pro děti a mládež na začátku školního roku
7.9.	St	19:00	PCSVT	– Setkání pastorační rady
9.9.	Pá	19:00	PCSVT	– Společenský večer na zahájení Dobříšského záření
11.9.	Ne	15:00	ZAHRADEK EVANG. FARY	– Neděle nejen pro děti – hry, soutěže, občerstvení
		16:00	TAMTÉŽ	– Divadelní představení souboru Studna
14.9.	St	18:00	KOSTELÍČEK DOBŘÍŠ	– Poutní eucharistie (svátek Povýšení Svatého Kříže)
16.9.	Pá	20:00	ZRCADL. SÁL ZÁMKU	– Koncert skupiny Spirituál Kvintet
18.9.	Ne	14:00	DOBŘÍŠ	– Eucharistie za účasti arcibiskupa Dominika Duky a kněží, kteří zde působili
			PCSVT	– Po eucharistii oslava a výstava k 10. výročí otevření PCSVT
23.9.	Pá	20:00	EVANG. KOSTEL	– Koncert folkové skupiny Pranic
25.9.	Ne	16:00	KATOLICKÝ KOSTEL	– Koncert komorní hudby: Lukáš Vendl a spol.
27.9.	Út	21:00	KOSTEL DOBŘÍŠ	– Eucharistie zejm. pro rodiče (bez dětí)
5.10.	St	15:00	HŘIŠTĚ U KINA	– Prezentace dětských společenství na akci „Pojďme tvořit na hřiště“
14.10.	Pá	19:30	KOSTEL DOBŘÍŠ	– Modlitba pro město
20.10.	Čt	19:30	PCSVT	– Přednáška P. ThDr. Jana Houkala „Smrt a umírání“
22.10.	So	18:00	PCSVT	– Vernisáž výstavy výt. prací Romany Rotterové

Nejsme z cukru

V druhé polovině července jsme se vypravili směr Chanovice, kde nás jako každoročně čekalo 15 společných dní naplněných hrami, prací, kamarádstvím. To, že si na táboře hrajeme, že nás čeká společná práce a banda kamarádů, je to, co dělá tábor táborem. A pak jsou tu drobnosti a detaily, které dělají konkrétní tábor tím neopakovatelným. Táborová hra, zážitky, počasí.

Letos se hra odehrávala na námořnické lodi někdy v 18. století. Ale hra nebude tím, na co se bude za deset let vzpomínat. A asi ani kam-

na, jejichž roztopení bylo nadlidským výkonem.

Bude to počasí a hlavně počasí posledního dne, kdy jsme celý tábor bailili. Celý tábor to vypadalo, že je duben, možná květen. Sluníčko se nesměle ukazovalo mezi mraky, ze kterých nás každou chvíli zkopřil déšť. Až poslední dny se daly odložit dlouhé kalhoty a mikiny. Podobně tomu bylo i v pátek dopoledne, den před odjezdem. Pomalu jsme začínali doufat, že alespoň některé stany zabalíme suché. Páteční odpolední a noční sprchy nám vzaly naději. A černé mraky, které nad táborem visely v sobotu ráno, také nevěstily nic dobrého.

V poledne pak začala cukrová zkouška. Tedy test, kdo z táborníků je z cukru a na dešti se rozpustí, a kdo vydrží. Před deštěm nebylo úniku, bylo potřeba zbourat i poslední stany, které poskytovaly trochu sucha, zabalit je a naložit na nákladák. Stejně tak se muselo naložit všechno ostatní – dřevo na valník traktoru, bedny na Avii směr Dobříš. Louka se pomalu začínala měnit v bažinu. - Konečně bylo všechno hotovo a my se sešli na posledním nástupu. A světe div se: Ačkoliv byli všichni mokří na kost, nikdo se nerozpustil, nikdo nebyl ani na návštěvě v slzavém údolí, dokonce se na tváři mnoha táborníků objevil úsměv. Ten den jsme dostali šanci zkusit, co s námi udělá trocha nepohody, a myslím, že heslo „Co nás nezabije, to nás posílí,“ vystihne tuhle zkušenost asi nejlépe.

Je však ještě něco, co zůstane nezapomenutelné hlavně pro nás, vedoucí. Byla to pomoc rodičů, kamarádů, řidičů traktoru a Avie, kteří nás navzdory psímu počasí nenechali na holičkách a pomáhali, kde se dalo. A myslím, že byli stejně promočení jako táborníci. Takže nejen kluci a holky od skautek a táborníků, ale ani jejich rodiče nejsou z cukru.

Ještěrka – Klára Sochorová